

Zázračný mlynček

Dávno-prádávno žili dvaja bratia: jeden bol bohatý, druhý chudobný. Raz, keď bedár nemal čo do úst vložiť, vybral sa, neborák, za svojím bohatým bratom. Len čo ho boháč zazrel, vyhodil z obloka obhryzenú kosť a zvolal: „*Tu máš kosť. Bež s ňou do pekla a predaj ju!*“

Bedár sa mu poďakoval a pobral sa s plačom do lesa. Vtom kde sa vzal, tam sa vzal, zjavil sa pred ním sivovlasý škriatok a vraví: „*Prečo plačeš, synak?*“

„*Brat ma poslal do pekla, aby som tam vraj predal túto kosť. Lenže ako sa tam dostanem, keď nepoznám cestu?*“ žaluje sa bedár.

„*Neplač, synak, neplač,*“ chlácholí bedára škriatok. „*Dobre počúvaj, čo ti poviem, čerti majú takéto kosti radi. Choď ty len po cestičke ďalej, až prídeš pred pekelnú bránu. Ale jedno ti vravím, nepýtaj si za kosť peniaze. Vypýtaj si mlynček, čo tam visí v kúte.*“

Bedár sa škriatkovi poďakoval a pobral sa ďalej. Ide, ide, prešiel už poriadny kusisko cesty, ale po pekle ani chýru ani slychu. Kráča cestou - necestou, prediera sa húštinami, keď tu zočí pred sebou vysokánske železné vráta. Bedár schmatol bakuľu a mocne ňou zabúchal na vráta. Tu vyšiel trojhlavý čert a zrúkol: „*Čo tu hľadáš?*“

„*Mám na predaj kosť.*“ vraví bedár.

„*Kosť?*“ volá čert. „*Sem s ňou! Čo za ňu chceš?*“

„*Nechcem veľa,*“ rečie bedár. „*Daj mi mlynček, čo visí v kúte na klinci.*“

„*To veru nie! Ani za nič! Pýtaj si hocičo iné!*“

„*Nič iné nechcem,*“ vraví bedár. „*Ak mi nedáš mlynček, kosť nedostaneš!*“

„*Oj oj oj!*“ zanarieka čert. Chvíľu sa ešte naťahovali, ale bedár neustúpil. Čert mu napokon podal mlynček. Zatvoril veľké železné vráta a náhlil sa s kosťou do pekla, bedár zasa s mlynčekom domov. Cestou opäť stretne sivovlasého škriatka.

„*Tak ako si pochodil? Mlynček máš?*“ pýta sa škriatok.

„*Mám, mám*“ vraví bedár. „*Iba neviem, čo na ňom budem mlieť. Nijaké zrno v dome nemáme.*“

„*To je zázračný mlynček,*“ pouča ho škriatok. „*namelie ti, čo si len zaželaš. Naučím ňu zaklínadlo, ale zapamätaj si! Nikomu ho neprezrad!*“

Škriatok mu ukázal, ako mlynček melie a zmizol v húštine.

Od toho dňa sa bedárovi dobre žilo. Mlynček mu mlel chutné jedlá a nápoje, ba namlel mu aj peknú kôpku zlata. Zo zlata si bedár postavil utešený zámok.

Keď boháč zočil nevidaní zámok, ozlomkrky bežal za bratom a líška sa mu:

„Braček môj mileny, odkiaľže máš tento zámok? Vyjav mi svoje tajomstvo.“

A dobrý brat mu všetko vyrozprával.

„Mlynček ti pomohol?“ zhíkol boháč. *„Počuj, braček, nože mi ten mlynček predaj! Inak ma stadiaľto nedostaneš!“*

„Dobre, dobre, len si ho zober! Ja už mám bohatstva nadostač.“

Boháč schmatol zázračný mlynček a ozlomkrky s ním upaľoval domov. Na druhý deň sa zberá na pole. Gazdiná povie, že zostane doma a navarí na obed kaše.

„Nemusíš viac variť obed“ rečie gazda. *„Odteraz nám navarí zázračný mlynček.“*

Žena počúvla a spolu s mužom išli na pole. Keď nastal čas obeda, gazda zašiel domov, postavil mlynček na stôl a ten začal mlieť sladkú kašu. Melie, melie už sú všetky hrnce plné. Melie, melie už je celá izba plná. Melie, melie už sa kaša vylieva na dvor. Gazda sa preľakol, mlynček vyhodil z obloka, ale ten len melie a melie. Kaše pribúda, kaša sa rozlieva po celom dvore. Nahnevaný boháč schytil nešťastný mlynček a niesol ho späť bratovi. Ešte aj cestou mlynček mlel.

Brat sa len uškrnul, tichučko vyslovil zaklínadlo a mlynček v tej chvíli zastal.

Bol krásny slnečný deň, keď sa popri brehu plavila loď. Námorníci zbadali, že na brehu sa čosi trbliece. Čo to len môže byť? Spustili kotvy, vystúpili na breh a čo nevidia? Pred nimi sa vypína utešený zámok, celý zo zlata.

„Čí je ten zámok?“ pýtajú sa námorníci.

„Čí by bol? Môj.“ vraví chudobný brat.

„Ako si k nemu prišiel?“ pýtajú sa námorníci.

„Zázračný mlynček mi pomohol.“ rečie.

„Čože? Tento mlynček?“ čudujú sa námorníci a obzerajú mlynček zo všetkých strán.

Ulakomili sa námorníci na mlynček. Večer, keď sa zošerilo, vošli potichu do jedálne a zázračný mlynček ukradli.

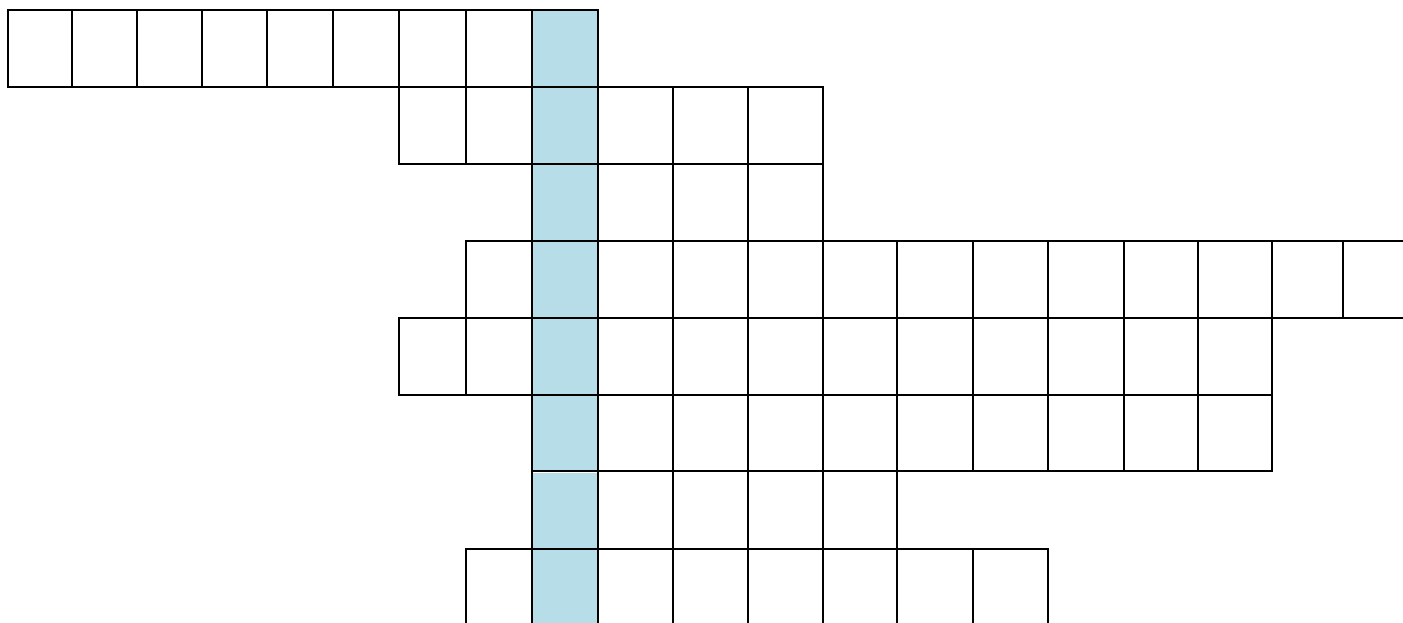
Márne ho brat na druhý deň zľhadúval, po mlynčeku nebolo ani stopy. A námorníci dávno na šírom mori. Práve si lámali hlavy, čo si prvé na mlynčeku namelú. Kým sa dohadovali, jeden huncútisko zvolal: *„Nameľme si najskôr soľ, nech si máme čím jedlo osoliť!“*

A mlynček začal mlieť. Už namlel za miskú soli a melie bez prestania ďalej.

„Mlynček, zastav sa!“ volajú námorníci, ale mlynček ich neposlúcha. Lod' bola zakrátko plná soli a začala sa potápať. Spolu so zázračným mlynčekom klesla na morské dno. A mlynček melie soľ až dodnes. Preto je morská voda slaná.

<http://rexik.zoznam.sk/rozpravky/detail/Zazracny-mlyncek>

<http://www.estavebnice.cz/puzzle-jean-jacques-loup-namornici-sailors-1000-dilku-14321>

Legenda:

- 1) Veda, ktorá sa zaoberá tým ako majú vyzerat' pracovné nástroje a pracovné prostredie s ohľadom na zdravie a výkon človeka.
- 2) Digitalizuje obrázok alebo text.
- 3) Je to pamäťové médium a má kapacitu 4,7GB.
- 4) Je to program, ktorý sa využíva pri práci s textom.
- 5) Vzhľad a výzor dokumentu upravujeme pomocou funkcie textového editora nazývaného ...
- 6) Ak chceme niečo presunúť na iné miesto musíme to prv ?
- 7) V balíčku od Microsoftu sa nachádza špecializovaný počítačový nástroj- tabuľkový kalkulátor inak aj nazvaný Microsoft ?
- 8) Celosvetová počítačová sieť sa nazýva ?